

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดเพชรบุรี

วันที่ ๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบุรี		โจทก์
		นายสุนันท์หรือนันท์	ที่ ๑	
		นายทศพลหรือทอม	ที่ ๒	
		นายอรรถชัยหรือไอ้ต	ที่ ๓	
		นายรุ่งโรจน์หรืออ้อ	ที่ ๔	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต พยายาม ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ ลหุโทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยทั้งสี่

ร่วมกันมีอาวุธปืนพกกลุขง ขนาด ๑๒ เครื่องหมายทะเบียน พร ๑/๑๑๙๑๑ ของเจ้าพนักงาน

ประทับไว้ ๑ กระบอก ซึ่งเป็นของผู้อื่นที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ และกระสุนปืนลูกซอง

ขนาด ๑๒ จำนวน ๑ นัด อันเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามกฎหมายสามารถเข้าร่วมกัน

ยิงทำอันตรายต่อชีวิตและวัตถุได้ไว้ในครอบครอง จำเลยทั้งสี่ร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุน

ปืนดังกล่าวติดตัวไปบริเวณถนนภายในหมู่บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๗ อันเป็นในเมือง หมู่บ้าน หรือ

ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเปิดเผยและไม่มีเหตุสมควร และจำเลยทั้งสี่โดยมีเจตนาฆ่า

- ๒ -

ร่วมกันใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวยิงนายอานันต์ ผู้เสียหายที่ ๑ นายกิตติศักดิ์ ผู้เสียหายที่ ๒ และนายภิญโญ ผู้เสียหายที่ ๓ จำนวน ๑ นัด กระสุนปืนถูกผู้เสียหายที่ ๑ ที่ศีรษะ หน้าอก หน้าท้องและแขนซ้าย ถูกผู้เสียหายที่ ๒ ที่หน้าอก และถูกผู้เสียหายที่ ๓ ที่ต้นแขนซ้าย จำเลยทั้งสองมีมือกระทำความผิดไปตลอดแล้วแต่การกระทำ ไม่บรรลุผลเนื่องจากกระสุนปืนถูก อวัยวะไม่สำคัญ และผู้เสียหายทั้งสามได้รับการรักษาจากแพทย์ทันท่วงที จึงไม่ถึงแก่ความตาย แต่เป็นเหตุให้ผู้เสียหายทั้งสามได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เหตุเกิดที่ตำบลท่ายาง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ต่อมาวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานยึดอาวุธปืนพกกลุ่กของดังกล่าวที่ จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ในการกระทำความผิด และวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานยึดลูก กระสุนปรายกระสุนปืนลูกซอง ๑ ลูก จากการผ่าออกจากบาดแผลของผู้เสียหายที่ ๑ อันเป็นทรัพย์สิน ที่ใช้ในการกระทำความผิดเป็นของกลาง ก่อนคดีนี้ จำเลยที่ ๒ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล นี้ให้จำคุก ๖ เดือน ฐานบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืน ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๔๙๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และจำคุก ๕ เดือน ๑๐ วัน ฐานเป็นผู้ขับรถเสพ เมทแอมเฟตามีน ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๔๖๒/๒๕๕๖ ของศาลนี้ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่จำเลยที่ ๒ พันโทฯในสองคดีดังกล่าว จำเลยที่ ๒ กลับมา กระทำความผิดคดีนี้ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๙๑, ๙๒, ๒๘๘, ๓๗๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวุธปืน

- ๓ -

พ.ศ. ๒๕๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ เพิ่มโทษจำเลยที่ ๒ หนึ่งในสาม และริบอาวุธปืน และลูกกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองของกลาง

จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ

จำเลยที่ ๒ ให้การรับสารภาพฐานมีและพาอาวุธปืน ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ

จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ให้การปฏิเสธ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา นายอานันต์ ผู้เสียหายที่ ๑ นายกิตติศักดิ์ ผู้เสียหายที่ ๒ และนายภิญโญ ผู้เสียหายที่ ๓ เดินทางโดยใช้รถจักรยานยนต์ ๑ คัน ไปเที่ยวที่ร้านแอสค้ โอเวอร์ตลาดเขื่อนเพชร จนกระทั่งเวลา ๑ นาฬิกา ของวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้เสียหายทั้งสาม จึงเดินทางกลับบ้าน ระหว่างทางพบ จำเลยทั้งสี่กับพวกที่หน้าร้านสะดวกซื้อในตลาดเขื่อนเพชร ผู้เสียหายทั้งสามได้ยินเสียงมาจากกลุ่ม จำเลยทั้งสี่ตะโกนด่าและให้ของลับ ผู้เสียหายที่ ๑ จึงให้ของลับกลับไป จำเลยทั้งสี่กับพวกขับรถจักรยานยนต์ ๔ ถึง ๕ คัน ติดตามไปโดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ขับให้จำเลยที่ ๑ ซ้อนท้าย จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ขับให้จำเลยที่ ๒ ซ้อนท้าย เมื่อผู้เสียหายทั้งสามจอดรถจักรยานยนต์หน้าบ้านผู้เสียหายที่ ๓ จำเลยทั้งสี่กับพวกจอดรถจักรยานยนต์หน้าปากซอยห่างออกไปประมาณ ๒๐ เมตร จำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนลูกซองสั้นออกจากเอวจ้องเล็งแต่ไม่ได้ยิง จำเลยที่ ๑ เข้าไปแย่งปืนแล้วยิงไปยัง

- ๔ -

ผู้เสียหายทั้งสาม ๑ นัด แล้วต่างแยกย้ายกันหลบหนี โดยจำเลยที่ ๑ ซ่อนตัวรถจักรยานยนต์ที่
จำเลยที่ ๓ เป็นคนขับ ส่วนจำเลยที่ ๒ ซ่อนตัวรถจักรยานยนต์ที่จำเลยที่ ๔ เป็นคนขับ กระสุนปืน
ถูกผู้เสียหายที่ ๑ ที่ศีรษะ หน้าอก หน้าท้อง และแขนซ้าย ถูกผู้เสียหายที่ ๒ ที่หน้าอก และถูก
ผู้เสียหายที่ ๓ ที่ต้นแขนซ้าย วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตรวจยึดอาวุธปืนที่จำเลยทั้ง
สี่ร่วมกันใช้กระทำความผิดเป็นของกลาง ต่อมา เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยทั้งสี่ ชั้นสอบสวน
พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยทั้งสี่ว่า ร่วมกันมีและพาอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไปโดยไม่ได้
รับใบอนุญาต และร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ

จำเลยที่ ๑ ไม่สืบพยาน

จำเลยที่ ๒ และที่ ๔ นำสืบว่า จำเลยที่ ๔ ไม่ทราบมาก่อนว่าจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืน
เมื่อผู้เสียหายทั้งสามขับรถจักรยานยนต์ผ่านมาและให้ของลับ จำเลยทั้งสี่กับพวกจึงขับรถจักรยานยนต์
ไล่ตามไป จำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนออกจากเอวและถืออยู่ในระดับเอวมีผู้ตะโกนว่า อย่ายิง จำเลยที่ ๒
ทำท่าจะเหน็บปืนแต่จำเลยที่ ๑ วิ่งเข้ามาแย่งแล้วยิงไปทางผู้เสียหายทั้งสาม จากนั้นจำเลยที่ ๒
ซ่อนตัวรถจักรยานยนต์ของจำเลยที่ ๔ หลบหนีไป

จำเลยที่ ๓ นำสืบว่า จำเลยที่ ๑ ซ่อนตัวรถจักรยานยนต์ของจำเลยที่ ๓ ไปเที่ยว
งานเขาวัง หลังเลิกงานก็เดินทางไปร้านสะดวกซื้อหน้าตลาดเขื่อนเพชร เมื่อผู้เสียหายทั้งสาม
ขับรถจักรยานยนต์ผ่านมาแล้วให้ของลับ จำเลยที่ ๓ กับพวกจึงขับรถจักรยานยนต์ไล่ตามไป

- ๕ -

โดยตั้งใจว่าจะไปรุมทำร้ายโดยไม่ทราบมาก่อนว่าจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืน จำเลยที่ ๒ นำอาวุธปืนออกจากเอวแล้วทำท่าจ้องเล็งเข้าไปในซอยแต่ไม่ได้ยิงและเมื่อจะเก็บปืนหนีบเอว จำเลยที่ ๑ ลงจากรถวิ่งเข้าไปแย่งปืนแล้วยิงเข้าไปในซอย จำเลยที่ ๓ ตกใจจึงขับรถจักรยานยนต์หลบหนี โดยมีจำเลยที่ ๑ วิ่งมาซ้อนท้าย ระหว่างทางน้ำมันหมดจำเลยที่ ๑ จึงซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์บุคคลอื่นหลบหนีไป

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ และคำรับสารภาพของจำเลยที่ ๑ โดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติโดยมิได้โต้แย้งกันว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ ตามฟ้อง นายอานันต์ ผู้เสียหายที่ ๑ นายกิตติศักดิ์ ผู้เสียหายที่ ๒ และนายภิญโญ ผู้เสียหายที่ ๓ ขับรถจักรยานยนต์ผ่านร้านสะดวกซื้อหน้าตลาดเขื่อนเพชร ซึ่งมีจำเลยทั้งสี่กับพวกอยู่ มีการด่าทอ และให้ของลับกัน จำเลยทั้งสี่กับพวกขับรถจักรยานยนต์ไล่ตามไปถึงบ้านผู้เสียหายที่ ๓ โดยจอดรถจักรยานยนต์อยู่ที่ปากซอยห่างออกไปประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร ตามภาพถ่ายหมาย จ.๗ และ ล.๑ กับแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสาร หมาย จ.๘ จำเลยที่ ๒ พกอาวุธปืนลูกซองสั้นมีเครื่องหมายทะเบียนของผู้อื่นที่ได้รับใบอนุญาตไปในที่เกิดเหตุ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์ให้จำเลยที่ ๑ ซ้อนท้าย จำเลยที่ ๔ เป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์ให้จำเลยที่ ๒ ซ้อนท้าย จำเลยที่ ๑ เป็นคนยิงปืนไปยังกลุ่มผู้เสียหายทั้งสามขณะอยู่ริมถนนหน้าบ้านผู้เสียหายที่ ๓ กระสุนปืนถูกผู้เสียหายทั้งสามได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ และลำตัว ตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผล

- ๖ -

ของแพทย์เอกสารหมาย จ.๔ ถึง จ.๖ ตามลำดับวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานยี่ดอาวุธ
ปืนโดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้นำไปตรวจค้นเป็นของกลาง ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๓ และบันทึกตรวจยึด
เอกสารหมาย จ.๑๔ ผลการตรวจพิสูจน์พบว่า เป็นอาวุธปืนที่ใช้อย่างอันตรายแก่ชีวิตและวัตถุได้
ตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์เอกสารหมาย จ.๑ จำเลยทั้งสี่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธ
ปืน ตามข้อมูลทะเบียนอาวุธปืนเอกสารหมาย จ.๒ สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของ
ผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาต และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาต และไม่มีเหตุอันสมควร มิใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุก
ตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การรับสารภาพ ศาลจึง
พิพากษาโดยไม่จำเป็นต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว คดี
มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายทั้งสาม
หรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายทั้งสาม นายสรายุทธ นายภานุวิชญ์ นายพัลลภ นายวรรณวิทย์
ดาบตำรวจสำราญ และพันตำรวจโทอนุรักษ์ เบิกความเป็นพยานประกอบคำรับสารภาพของ
จำเลยที่ ๑ ว่าเมื่อผู้เสียหายทั้งสามขับรถจักรยานยนต์ผ่านกลุ่มจำเลยทั้งสี่กับพวก ต่างค่าให้ของ
ลับแก่กัน จำเลยทั้งสี่กับพวกขับรถจักรยานยนต์ไล่ตามแล้วจอดที่ปากซอยบ้านผู้เสียหายที่ ๓

- ๓ -

จำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนออกจากเอว แต่ไม่ได้ยิง จำเลยที่ ๑ เข้าไปแย่งอาวุธปืนแล้วยังไปยังกลุ่มผู้เสียหายทั้งสาม ๑ นัด ขณะอยู่ห่างกันประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ เมตร กระสุนปืนถูกผู้เสียหายทั้งสามบริเวณศีรษะและลำตัว เห็นว่า แม้ผู้เสียหายทั้งสามจะอยู่ห่างจากกลุ่มของจำเลยทั้งสองซึ่งกำลังยิงที่เกิดเหตุมีแสงไฟสลัว จึงอาจมองเห็นได้ไม่ชัดเจนว่าผู้ที่ยิงปืนเข้ามานั้นคือบุคคลใด แต่โจทก์มีนายสรายุทธ นายภาณุวิชญ์และนายวรรณวิทย์ ที่เบิกความสอดคล้องต้องกันว่า เมื่อร่วมกันเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนออกมาแต่ยังไม่ได้ยิง จำเลยที่ ๑ เข้าไปแย่งอาวุธปืนจากจำเลยที่ ๒ แล้วไปยังทิศทางที่ผู้เสียหายทั้งสามอยู่ ทั้งหลังเกิดเหตุได้ความตามที่ดาบตำรวจสำราญเบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ ๒ เป็นผู้นำไปตรวจยึดอาวุธปืน ซึ่งภายหลังตรวจสอบแล้วพบว่า เป็นอาวุธปืนที่ใช้อิงทำอันตรายต่อชีวิตและวัตถุได้ เมื่อจำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ พยานหลักฐานโจทก์ที่นำสืบมารับฟังเป็นที่พอใจว่า จำเลยที่ ๑ เป็นคนร้ายใช้อาวุธปืนของกลางซึ่งเป็นอาวุธร้ายแรงโดยสภาพยิงผู้เสียหายทั้งสามในระยะใกล้ กระสุนปืนถูกบริเวณศีรษะและลำตัวซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญ แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่าจำเลยที่ ๑ กระทำไปโดยมีเจตนาฆ่า แต่เมื่อผู้เสียหายทั้งสามไม่ถึงแก่ความตาย จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นตามฟ้อง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ กระทำความผิดฐานร่วมกับจำเลยที่ ๑ พยายามฆ่าผู้เสียหายทั้งสามตามฟ้องหรือไม่ และจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย

- ๘ -

และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไป
ในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเปิดเผยและไม่มีเหตุสมควรหรือไม่
โจทก์มีนายสรายุทธ นายภานุวิชญ์ และนายพัลลภเบิกความว่า จำเลยทั้งสี่กับพวกต่างขับ
รถจักรยานยนต์ไล่ตามไป โดยจำเลยทั้งสี่กับพวกมิได้พุดจาตกลงนัดแนะถึงเป้าหมายในการติดตาม
ผู้เสียหายทั้งสามไปว่ามีความมุ่งหมายที่จะเอาชีวิตผู้เสียหายทั้งสาม โดยพยานทั้งสามเบิกความ
ตอบนายจำเลยที่ ๑ ทนายจำเลยที่ ๒ และที่ ๔ และทนายจำเลยที่ ๓ ถ้าม้านทำนองเดียวกันว่า
พยานทั้งสามและจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ต่างไม่ทราบมาก่อนว่าจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืนมาด้วย
ทั้งก่อนหน้าที่เคยเที่ยวด้วยกัน ก็ไม่พบว่าจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืน แต่เมื่อพยานทั้งสามและจำเลยที่ ๑
ที่ ๓ และที่ ๔ เดินทางไปถึงที่เกิดเหตุจึงเห็นจำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนออกจากเอว ซึ่งนายสรายุทธ
เบิกความเป็นพยานโจทก์ว่า จำเลยที่ ๒ ถืออาวุธปืนปล่อยขนานลำตัวไม่ได้จ้องเล็งไปที่ใด นาย
ภานุวิชญ์เบิกความว่าเห็นจำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนออกจากเอวโดยไม่ปรากฏว่ามีการจ้องเล็ง ส่วน
นายพัลลภเบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๒ จ้องเล็งเข้าไปในซอย โดยนายพัลลภให้การต่อพนักงาน
สอบสวนว่าจำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืนลูกซองสั้นออกมาทำท่าจะยิงแต่ไม่ได้ยิง จากนั้นผู้เสียหาย
ทั้งสามตะโกนทำให้ยิง จำเลยที่ ๑ จึงวิ่งเข้าไปคว้าปืนจากจำเลยที่ ๒ แล้วยิงผู้เสียหายทั้งสาม
ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๑ เห็นว่า การที่พยานโจทก์ปากนายสรายุทธเบิกความว่า
จำเลยที่ ๒ ยังไม่ได้จ้องเล็งก็ดี พยานโจทก์ปากนายภานุวิชญ์เบิกความว่า จำเลยที่ ๒ ชักอาวุธปืน

- ๘ -

ออกมาสัก ๑ นาที แล้วจำเลยที่ ๑ ลงจากรถไปดึงอาวุธปืนออกจากมือจำเลยที่ ๒ กี่ดี หรือที่พยานโจทก์ปากนายพัลลภเบิกความว่า จำเลยที่ ๒ จ้องเล็งเข้าไปในซอยแต่ยังไม่ได้ยิง จากนั้นจำเลยที่ ๑ เข้าไปแย่งปืนกี่ยี่ดี พยานหลักฐานโจทก์ในส่วนนี้ จึงแตกต่างขัดแย้งกันในสาระสำคัญว่าจำเลยที่ ๒ ได้มีกิริยาอาการไปจนถึงขั้นเล็งปืนไปยังผู้เสียหายทั้งสาม เพื่อจะแสดงให้เห็นว่า มีเจตนาฆ่าโดยถึงขั้นลงมือกระทำความผิดแล้ว เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาว่าจำเลยที่ ๒ มีเจตนาร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๑ หรือไม่ ประการสำคัญกลับได้ความตามที่พยานโจทก์ปากนายสรายุทธเบิกความว่า จำเลยที่ ๒ ทำท่าจะเหน็บปืนเก็บไว้ที่เอวแล้ว ทั้งยังให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าจำเลยที่ ๒ ไม่กล้ายิงและจะพกเอาเก็บที่เอว ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๙ ยิ่งกว่านั้นพยานโจทก์ปากนายภานุวิชญ์และนายพัลลภต่างเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เข้าไปแย่งอาวุธปืนจากมือจำเลยที่ ๒ โดยสอดคล้องกับคำให้การตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๐ และ จ.๑๑ ตามลำดับ ดังนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๒ มิได้มีเจตนาจะใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายทั้งสามแต่อย่างใด แต่การที่จำเลยที่ ๑ แย่งอาวุธปืนจากจำเลยที่ ๒ แล้วยิงไปยังผู้เสียหายทั้งสามก็เป็นเรื่องที่เกิดจากเจตนาโดยลำพังและในทันทีทันใดเกินกว่าที่จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ จะเล็งเห็นได้ ประกอบกับไม่ปรากฏจากพยานหลักฐานโจทก์ว่า จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ รู้มาก่อนว่าจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืน เมื่อจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ให้การปฏิเสธ ลำพังพยานหลักฐานโจทก์ที่นำสืบมารับฟังได้แต่เพียงว่าจำเลยที่ ๓ ขับรถจักรยานยนต์ให้จำเลยที่ ๑ ซ้อนท้าย จำเลยที่ ๔ ขับรถจักรยานยนต์ให้

- ๑๐ -

จำเลยที่ ๒ ซ่อนถ่าย โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นสนับสนุนให้เห็นโดยชัดแจ้งตามที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้นว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ทราบมาก่อนว่าจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืน ทั้งไม่ปรากฏการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ หรือพฤติการณ์อื่นใดที่จะบ่งชี้แสดงให้เห็นว่าได้ตกลงใจร่วมคิดร่วมกระทำกับจำเลยที่ ๑ ในลักษณะเป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ ๑ มาก่อน ส่วนการที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ขับรถจักรยานยนต์ให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซ่อนถ่ายไปหลังเกิดเหตุขึ้น เชื่อว่าเป็นเรื่องที่ต่างพากันหลบหนีออกจากที่เกิดเหตุ จากการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยลำพังดังที่วินิจฉัยแล้ว จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะสนับสนุนให้ชี้ชัดได้ว่าจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ มีเจตนาร่วมกับจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายทั้งสาม และไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีและพาอาวุธปืน โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยพยานจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ อีกอาวุธปืนและลูกกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด จึงให้รับ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑)

อนึ่ง ภายหลังจากกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๖ มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้บัญญัติให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๓๗๑ และให้ใช้อัตราโทษใหม่ ซึ่งกำหนดโทษปรับสูงกว่าโทษที่กำหนดไว้ในขณะที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิด ซึ่งไม่เป็นคุณแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒

- ๑๑ -

จึงให้ใช้กฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๓ วรรคแรก

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘
ประกอบมาตรา ๘๐ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑
(เดิม) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม
อาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคสอง, ๗๒ วรรคสาม, ๗๒ ทวิ วรรคสอง ประกอบ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน
ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ขณะกระทำ
ความผิดจำเลยที่ ๑ อายุยังไม่เกินยี่สิบปี เห็นสมควรลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๖ ปี ฐานร่วมกัน
มีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายไว้ในครอบครองโดยไม่ได้
รับใบอนุญาต จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๔ เดือน จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๘ เดือน ฐานร่วมกัน
พาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเปิดเผยและไม่มีเหตุ
สมควรเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามพระราชบัญญัติ
อาวุธปืนฯ อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก

- ๑๒ -

จำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๓ เดือน จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๖ เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๖ ปี ๗ เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๑๔ เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ ๒ หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๒ เป็นจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๑๘ เดือน ๒๐ วัน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๓ ปี ๓ เดือน ๑๕ วัน คงจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๙ เดือน ๑๐ วัน ข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ ๒ ให้ยก ยกฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ริบอาวุธปืนและลูกกระสุนปรายกระสุนปืนลูกซองของกลาง./

นายสุวีร์ ตริยูทธนากุล

นายพิเชฐ ศรีมยุรา